

INGEZONDEN.

GENEESKUNDIG ONDERZOEK VÓOR HET HUWELIJK.

Gaarne zou ik een korte opmerking maken naar aanleiding van het ingezonden stuk onder bovenstaanden titel van den heer en mevrouw HAGEDOORN-VORSTHEUVEL LA BRAND, in het nummer van 5 December van dit *Tijdschrift*. Ik meen toch, dat zij de zaak, waar het om gaat, wel wat te veel uit een theoretisch oogpunt beschouwen, en daardoor de praktische vragen, waarvoor de geneesheer telkens komt te staan, niet genoeg naar waarde schatten. Nemen wij de epilepsie tot voorbeeld, dan zal er in de eerste plaats uitgemaakt dienen te worden, of wij met een verworven, dan wel met een aangeboren, dus misschien erfelijken vorm van epilepsie te doen hebben. Dat kan reeds tegenwoordig in de groote meerderheid van de gevallen gebeuren, waarbij onze raad dus nu reeds praktisch nut zal hebben. Hetzelfde geldt voor de door schrijvers genoemde imbecillitas, en voor verschillende andere ziekten. Ik geloof, dat, waar wij dergelijke gevallen ter beoordeeling zullen krijgen, er meer dan „eenige schijn van zekerheid zal bestaan omtrent de juistheid van zulk een prognose” (bldz. 1949, al. 3).

Dergelijke gevallen, en de niet te vermijden lijders aan neurasthenie, die in vele gevallen enkel gerust gesteld behoeven te worden, zullen m. i. veel meer de consultatie-bureau's vullen dan de gezonden, die vragen naar nadeelige constructie van hun kiemsamenstelling of naar de kans van het optreden van familiaire ziekten bij hun kinderen. Ik ben het volkomen eens met den heer en mevrouw HAGEDOORN, dat wij bij deze laatsten een prognose voorloopig volstrekt niet kunnen stellen. Ook over de verschillende vormen van nerveuze ontaarding weten wij nog te weinig, om daarin met kans op juistheid een raad te kunnen geven.

Uit het bovenstaande is het ook duidelijk, dat het m. i. juist de arts is, die in dergelijke gevallen, als de eerst bedoelde, raad zal moeten geven. De bioloog is ondanks een uitgebreide studie van de erfelijkheid niet in staat de verschillende ziektevormen voldoende uit elkaar te kennen, en staat dus praktisch tegenover de vragen, die zich zullen voordoen, ongunstiger dan de geneeskundige.

Het bovenstaande is niet bedoeld te zijn een verdediging van consultatie-bureau's voor geneeskundig onderzoek vóor het huwelijk, doch een protest tegen de opvatting van den heer en mevrouw HAGEDOORN, dat zulke consultatie-bureau's op genetisch gebied geen waarde zouden hebben. De vraag, of die consultatie-bureau's nu reeds voldoende bestaansgronden hebben, berust m. i. in hoofdzaak op andere vraagstukken dan of wij nu reeds voldoende kennis van de erfelijkheidsleer hebben of niet.

Oegstgeest,
22 Dec. 1913.

Dr. ERNST DE VRIES,
priv. doc. neurologie.

ZWEER VAN DEN TWAALFINGERIGEN DARM.

Omtrent het ziektebeeld van de zweer van den twaalfvingerigen darm hebben bij ons te lande nog maar weinigen een ruime ervaring. Elke bijdrage, die instaat stelt, dat ziektebeeld duidelijker voor oogen te voeren, verdient daarom toejuicing. Anderzijds dient scherp te worden toegezien, dat niet door voorstellingen, die maar ten deele juist zijn, de inzichten in deze aandoening van meet-af vertroebeld worden.

Deze laatste overweging is mij aanleiding, op enkele onjuistheden in de mededeeling